Kolme Uutta

Hengellistä Wirttä,

Ensimmäinen:

Järki wangix ottakam, ꝛc.

Toinen:

Ylös te hurskat, sangarit, noskat, ꝛc.

Kolmas:

Kaikk tygöni tulkat, ꝛc.

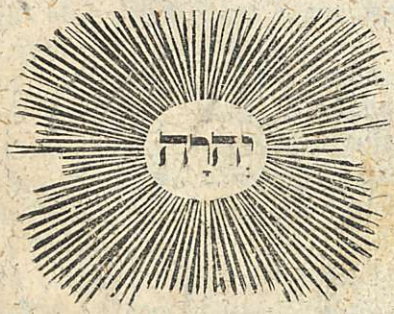

Oulusa Prántätty C. E. Barckilta.

W. k. Ole sielun iloinen ꝛc.

Särki wangix ottakam', Pyhää Henkee anokam', Joka oikein opetta Jsää, Poikaa tundemaan.

v. 2. Ota Jesus iloxes Hänen haawans turwaxes, Hänen werens woimaxes Ansions myös muurixes.

v. 3. Niin så kaikis hywin woit, Seka päiwill' että öill'; Saat myös maata turwasa Hänen armons helmasa.

v. 4. Waan jos hänen unhotat Omin woimis edeskäyt, Niin så nåännyt, waiwut kans', Hukut myös wiel kokonans.

v. 5. Siix' o rakas Jesuxen! Wedå minun sydåmen, Sido itse sitellå, Rakkaudes ikeellå.

v. 6. Ålå orwox armostas, Lesker låsnå olostas Jåtå minua Jesuxen, Rakas sielun ylkäisen.

v. 7.

v. 7. Ei nyt mikän tyhytä Minun mieltän' millonkan, Jos så minust' poikket pois, Niin må kohta kuolen myös.

v. 8. Jhanampaa Jesusta Ei ole taiwas eikå maas', Ainoastans, että me Hänen oikein tunnemme.

v. 9. Hän niin mielem hellittå Sydämen myös sulattaa, Että ilo, mielellå Hänen taitan tyhyå.

v. 10. O! sit' suurta etua, Kuin on meillå altisna Jesuxesa Christuxes, Ainoast' me uskomme.

v. 11. Uskon puutos tekee sen, Ett' me aina horjumme Mielesämme sinne tänn', Epäilyxen tiellen jååm.

v. 12. Sentåän tåsså tarwitan Jesuxen påäll' katsoa, Joka uskon uudistaa, Werellänsså puhdistaa.

v. 13. Woi nyt ihme mailma! Kuin ett usko totuutta, Joka sinun wapahtais, Autuax' myös tekis kans'.

v. 14. Se on aina mailmas', Jok' ei ole Jesuxes'; Ei woi wålttå syntiå, Waikka waiwaa tuntoa.

v. 15. Hän nyt sinun pelastais Työläist ajaturistas, Murheist' sopimattomist' Tekis sinun wapax' niist'.

v 16. Älkåm' enåå waiwatko Jesust' odoturella, Jolta kaikke hywåå saam' Joka aika ainijan.

Toi-

Weisataan kuin: Iloitkat Jumalan Lapset ꝛc.

Ylös te hurskat, sangarit, noskat, Huutaa :,: JEsu Sota-HERra suur: Taiwas ja maa owat weri ruskiat, Huokaa :,: Pyhät itkein juur Wihamiesten joukko päällem karkaa, Kelwotoin sodast pakenee, arka, Jättää asens, saalins, hengens, Wihamies woitta, wie tie, hens: Surkia suruttomus :,: Herätkäs ylös te Jumalan lapset, Pukekat Jumalan sota-aset, Kuulkat noskat, Sota-torwi pauhaa ja soi:

v. 2. Nostakat silmänne, katzokat, muuttuu, Nähkät :,: Sodan merkin julmutta: Usko sammuu rakkaus puuttuu: Armo :,: Synnit paisuttaa, JEsus meidän HERram ristisä rippuu, Weri käsist, jalwoist ja kyljestä tippuu. Ach ett Jumalan murhat on: Ehkä sen kautt on meill woiton tuon: Weri'n sauna :,: Herätkät ylös te ꝛc.

v. 3. Aika on tullut, merkit meill näyttää, Noskam :,: Sotiin kiiwaileen: Katz tuolla JEsus sodan täyttää: Juoskam :,: Hänen lippuns alen. Rohkiall mielell astukam edes, Hengen walos sotaaset kädes: Lyökäm puolestam wihamiehet pakoon, Kyll heidän juonens koht jäätät latoon: Karitza woittaa :,: Herätkät ylös te Jumalan ꝛc.

v. 4. Uskokam lujast, alas rukoilkam,

Waik-

Waikka :,: Helwett kuumottaa. Itzem kieldåkåm, ristim kandakam: Suokåm :,: Itzem uhrata. Heikon lihan, Satanan wiekkan: mailman håijyn, kuin teroittaa miekan, Walpaus, wiisaus, rukous woittaa: Hiljaisill toiwos armo koittaa; Wåsyneill woima :,: Herätkåt ylös te rc.

v. 5. Jos kårsim waiwaa, saam peri taiwaan: Tehkåm :,: Pyhåin hywåt työt: Jos me kuolem niin me woitam: Elåm: Armosta-påiwåt ja yöt. Me olem woittanet kallin kiwen, Sen kanßa saannet uuden nimen: Me saam syödå taiwan mannasta, Juoda elåmån låhtest runsaast: Hekuma taiwan :,: Herätkåt ylös te rc.

v. 6. Ai kosk awatan autuden taiwas, Hohta :,: Kirkkaudest Kaupungi uus: Siell näem Jumalan Majestetins kunnias: Kohtaa :,: Esi ilmain ihanaisus. Isån Jumalan waldias istuin, Ijäisest kunniast korkiast kirkastun: Kaswoist singoilee armosåtet, Sydåmest wuotaa rakkauden nestet. Iloi'n riemu :,: Herätkåt ylös te rc.

v. 7. Karitza Sionin wuorell haawois, Seisoo :,: Kirkastett, siwiå. Pyhåin parwi palmu kåsis, Weisaa :,: Woiton wirsiå. Kirkkast kiildåwåt walkeis waatteis: Ihastuwat autuden uusisa ihmeis. Jesus itz auringo elåmån låhde, Walaisee, wirwotta ansions tåhden. Isowill autuus :,: Herätkås ylös te rc.

v. 8.

v. 8. Ach tuota hohtawaa kunnian kruunu, Jolla :,: Må koht kruunatan. Oh ho sit' kiildåwåå silkkipuku, Josa :,: Må myös wihnån, Puetett' wanhurskaun auringolla. Seison selkiån kuunwalolla. Maistan, katzon suloisutt Herran Joka. pååsti waiwoist kunniaan kerran. Hekumast juowun, Riemust raukeen, Taas må herån wartioisan, Sotiin, woittan nousen jo toiwosan. JEsu heråt, JEsu wahwist, Sotin, woittaan, kruunattaa.

46

Kolmas.

Weisataan kuin: N:o 298 O! hywå Jumalan ꝛc.

Kaikk tygöni tulkat, Paimen paras niin huutaa: Syndiset kuriat kuulkat, Ett armo mielenne muuttaa. Jos syndi sydånd kaiwa, Niin kuollon lohduttaa. Ketå tundo oma waiwaa, Sitå weren wirwoittaa.

v. 2. Ei niin suurt syndistå; Ei rietast ilkiåtå, Ei kuriaa wiheljåistå: Ei kuollut pensiåtå, Ei köyhåå saastaista: Ei tyhjåå, paljasta, Ellen må rakasta, Kuin ansion' alaista.

v. 3. Ett kuulla åånen' nåhden: Ett' maistaa ristin' waiwat: Ett kårsiå nimen' tåhden. Se awaa armo taiwat, Mix korja murhehdit, Kosk köyhii armahdin,

Waikk

Waikk syndis suuret lie. Ne weren' kuin wirta wie.

v. 4. Så köyhin kaikkista, JEsusta kijtä kiiwast, Saat kyllås armosta, Itz autuun armo-taiwaast. Katz haawan' huutawat, Syndisill lunastust: Wiel weren wuotawat, Sårjetyill wirwoitust.

v. 5. Ach Paimen armoinen, Kuinga laumas lahjoitat, Tååll mannall autuuden, Kans wedellå wirwoitat, Elåmån armo låhtest, Mull herkku, puku suur: Kyllåynnyn autuun låhteist, Sun pöytås ååres juur.

v. 6. Siis kiitost weisan ain, Sull armias JEsu HERran': Ett weres, [illegible]s sain. Ol' kijtet monin kerran: Sun håawas, werihikes, Sun ristis waiwoisan, Awatun sydåmes, Ain muistan murheisan.

A M E N.